

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžrk/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200985
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200985.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v právnej veci sťažovateľky (pôvodne žalobkyňa): PharmDr. N.C., C., zastúpená: Hudec s.r.o., IČO: 36 855 260, so sídlom Lazaretská 23, 811 07 Bratislava, v zastúpení JUDr. Marekom Hudecom, konateľom - advokátom, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Štiavnica, katastrálny odbor, Križovatka 4, 969 01 Banská Štiavnica, o nečinnosti orgánu verejnej správ, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23Sa/1/2016-27 z 10. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z dôvodu podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok („ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, pretože dospel k záveru, že žalobkyňa sa nestala účastníčkou konania vo veci Správy katastra Banská Štiavnica sp.zn. X 8/2012 v konaní ohľadom opravy chyby v katastrálnom operáte nehnuteľností v kat.úz. K. K., evidovaných na LV č. XXXX a č. XXXX, a tak nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy v zmysle štvrtej časti SSP.

2. Ako ďalší dôvod pre odmietnutie žaloby krajský súd uviedol skutočnosť, že žalobkyňa nie je vlastníčkou parciel zapísaných na LV č. XXXX a č. XXXX, svojím podnetom sa domáhala opravy chýb k nehnuteľnostiam, ktoré nie sú v jej vlastníctve, a aj prípadnou nečinnosťou orgánu verejnej správy sa nezasiaholo do práv alebo právom chránených záujmov žalobkyne, a preto je tu podľa krajského súdu nedostatok aktívnej legitimácie na strane žalobkyne aj z tohto dôvodu.

3. Krajský súd mal zo správneho spisu preukázané, že vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte vydala Správa katastra Banská Štiavnica rozhodnutie X 8/2012 z 10.06.2013, ktorým rozhodla tak, že

žalobkyňa nie je účastníčkou konania podľa § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších zmien, ani v zmysle § 7 písm. c/ a § 59 ods. 3 Katastrálneho zákona a § 19 vyhlášky ÚGKK SR č. 461/2009 Z.z., ktorou sa vykonáva Katastrálny zákon, v konaní vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte u nehnuteľností v kat. úz. K. K., evidovaných na LV č. XXXX a č. XXXX. Proti rozhodnutiu I. st. správneho orgánu podala žalobkyňa odvolanie a na základe podaného odvolania rozhodoval II. st. správny orgán - Správa katastra v Banskej Bystrici, ktorý rozhodnutím č. Xo 14/2013-3 z 26.08.2013 napadnuté rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol. Z dôvodov rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa nie je vlastníčkou a ani inou oprávnenou osobou vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaným na LV a svojím návrhom sa domáha, aby správa katastra rozhodla o cudzom práve a povinnosti, a preto nie je účastníčkou konania o oprave chýb v kat.úz. K. K. na LV č. XXXX a č. XXXX. Podľa názoru odvolacieho správneho orgánu, má Správa katastra Banská Štiavnica so žalobkyňou jednať z titulu podania návrhu na opravu chyby ako s účastníčkou konania do doby termínu právoplatnosti I. st. rozhodnutia X 8/2012. Rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania žalobkyne nadobudlo právoplatnosť dňom 02.09.2013.

4. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

II.

5. Proti uzneseniu krajského súdu sťažovateľka v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, žiadajúc, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedla, že užívanie nehnuteľností v jej susedstve v súlade s platnými územnoprávnymi a stavebnoprávnymi rozhodnutiami je jej právom a právom chráneným záujmom vyplývajúcim z ust. stavebného zákona ako aj § 127 Občianskeho zákonníka. Správna informácia o druhu a využití nehnuteľnosti v jej bezprostrednom susedstve vo verejnom informačnom zdroji je s ohľadom na charakter katastra nehnuteľností ako verejného informačného zdroja obsahujúceho hodnoverné údaje vyjadrením tohto istého práva a právom chráneného záujmu. Tolerovaním chybného zápisu je zasahované do užívacích práv sťažovateľky k susedným nehnuteľnostiam, preto zastáva názor, že má postavenie účastníčky konania podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku.

7. Uviedla, že o zmenu zápisu v katastrálnom operáte usiluje preto, aby došlo k vykonaniu rozsudku najvyššieho súdu z 28.09.2010, sp.zn. 6Sžo/395/2009, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí stavebných úradov, v ktorom bola v postavení žalobkyne a ktorým bolo zrušené rozhodnutie KSU BB-2008-311/487-l:OŠSS Ja z 29.05.2008. Mala za to, že z dôvodu postavenia ako účastníčky konania v uvedenom súdnom spore, je dané jej procesné postavenie účastníčky konania o opravu zápisu v katastrálnom operáte X 8/2012.

8. Odvolávajúc sa na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 62/00-83, v zmysle ktorého: „... Odmietnutie uskutočnenia záznamu do katastra nehnuteľností treba považovať v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy za iný zásah správneho orgánu (orgánu verejnej moci), ktorým môžu byť porušené základné práva, preto je povinnosťou aj katastrálnych orgánov jednotlivé ust. katastrálneho zákona a iných zákonov vykladať a aplikovať predovšetkým z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavou garantovaných základných práv a slobôd.“

III.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami sťažovateľky, že boli splnené podmienky stanovené v § 440 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ SSP. Poukázal na to, že rozhodnutie o tom, že sťažovateľka nie je účastníčkou konania, nadobudlo právoplatnosť 02.09.2013, a do dnešného dňa nebolo zmenené ani zrušené. Následne bolo konanie č. X 8/2012 z dôvodu, že neexistuje

právoplatné rozhodnutie o odstránení stavieb alebo zmene účelu využitia stavieb, na základe ktorého by bolo možné do katastra nehnuteľností zapísať zmenu údajov, zastavené, právoplatnosť nadobudlo 05.11.2013.

10. Žalovaný ďalej uviedol, že Okresnému úradu Banská Štiavnica, katastrálnemu odboru, je známa skutočnosť, že Okresný úrad Banská Bystrica ako odvolací orgán rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/030277 z 29.11.2016 opäť zrušil rozhodnutie Obce Banská Bela č. 9/2011 z 22.08.2016, ktorým bolo nariadené odstránenie stavieb a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Výzvu Obce Banská Bela pripojil v prílohe, pričom z rozdeľovníka vyplýva, že toto isté oznámenie bolo doručené aj sťažovateľke, jej podielovému spoluvlastníkovi a ich právnomu zástupcovi advokátovi JUDr. M. Hudecovi, t.j. je im známe, že rozhodnutie o odstránení stavieb bolo zrušené. Konanie o odstránení stavieb, resp. prípadnej zmene účelu využitia stavieb, teda nie je do dnešného dňa právoplatne skončené. Dodal, že do katastra nehnuteľností sa zapisujú až rozhodnutia v konaniach, ktoré sú právoplatne ukončené. Na základe čoho uviedol, že rozhodnutie správneho orgánu vyššieho stupňa ani rozhodnutie súdu o tom, že sa nejaké rozhodnutie zrušuje a vec sa vracia na nové konanie, nie je konečným rozhodnutím vo veci a ako také sa do katastra nezapisuje.

11. Vo vyjadrení poukázal na to, že sťažovateľka nie je ochotná akceptovať skutočnosť, že okruh účastníkov v stavebnom konaní a v konaniach podľa katastrálneho zákona je stanovený odlišne. Mal za to, že sťažovateľka ako vlastníčka a spoluvlastníčka susedných nehnuteľností, je považovaná za účastníčku konania podľa stavebného zákona, čo však automaticky neznamená, že je účastníčkou konania podľa katastrálneho zákona, v ktorom sa pri zápise práv k nehnuteľnostiam za účastníkov považujú len vlastníci nehnuteľností, o ktorých zápis sa jedná. Podotkol, že sťažovateľka nie je ani inou oprávnenou osobou podľa § 7 písm. c/ katastrálneho zákona a preto nie je oprávnená domáhať sa zápisu alebo vymazania údajov k cudzím nehnuteľnostiam.

IV.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd podľa § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť sťažovateľky je nutné ako nedôvodnú zamietnuť.

13. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (či. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t.j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s či. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

14. V súvislosti s uvedeným kasačný súd musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci, preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

15. Predmetom preskúmania kasačným súdom na základe kasačnej sťažnosti sťažovateľky je rozhodnutie krajského súdu, ktorým odmietol žalobu sťažovateľky proti nečinnosti orgánu verejnej

správy, v ktorej navrhovala, aby súd uložil žalovanému správne mu orgánu v konaní X 8/2012 konať a rozhodnúť a zároveň priznať žalobkyni náhradu trov konania. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetom konania X 8/2012 je katastrálne konanie o opravu chyby v katastrálnom operáte v katastrálnom území K. K. na listoch vlastníctva č. XXXX. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že sťažovateľka nie je vlastníčkou uvedených nehnuteľností, ani inou oprávnenou osobou na podanie návrhu na vykonanie zápisu k týmto nehnuteľnostiam. Postavenie účastníka konania v konaní č. X 8/2012 bolo priznané len vlastníkom dotknutých nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX (MONAQ Leasing, a.s.) a na LV č. XXXX (LOUDER, s.r.o.) v katastrálnom území K. K.. Rozhodnutie o zamietnutí odvolania a potvrdení rozhodnutia Správy katastra Banská Štiavnica č. X 8/2012, ktorým správny orgán sťažovateľke nepriznal postavenie účastníčky konania o opravu chýb v katastrálnom operáte, nadobudlo právoplatnosť 02.09.2013.

16. Inštitút opravy chýb, ako osobitný druh katastrálneho konania, je nenahraditeľným v oblasti zdokonaľovania bázy údajov katastra nehnuteľností. Táto báza údajov tvorí hlavný prvok štátneho informačného systému, od ktorého sa odvíja plnenie všetkých jeho úloh, smerujúcich najmä k zvyšovaniu právnej istoty vlastníkov nehnuteľností a k budovaniu právneho štátu.

17. Najčastejším dôvodom začatia konania o oprave chýb je rozpor zapísaného, resp. zakresleného údaju v katastri s verejnou alebo inou listinou, na podklade ktorej k zápisu rozporných skutočností do katastra došlo, resp. ktoré potvrdzujú alebo vyvracajú existenciu zapísaných, či inak evidovaných údajov katastra.

18. Oprava chýb katastra, zakotvená v ustanovení § 59 katastrálneho zákona, je špecifickým právnym inštitútom, ktorého účelom je zabezpečenie súladu medzi skutkovým a právnym stavom, a tým i zabezpečenie právnej istoty a zákonnosti. Katastrálny zákon zakotvuje možnosť opravy chybných údajov katastra z dôvodu, že kataster, ako štátny a verejný informačný systém, musí poskytovať pravdivé informácie o nehnuteľnostiach, právach k nehnuteľnostiam, vlastníkoch a ďalších osobách. Správa katastra je povinná opraviť chybné údaje katastra nielen na návrh, ale aj zo svojho vlastného postavenia ako orgán, ktorý eviduje, chráni a vykonáva dohľad nad správnosťou všetkých zápisov vykonávaných v katastri.

19. Správa katastra opraví v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami chybné zakreslené hranice pozemkov. Na to, aby správa katastra vykonala opravu chýb podľa tohto ustanovenia, musí existovať spôsobilá listina, ktorá bola do katastra zapísaná, resp. zakreslená v rozpore s jej vyhotovením, a teda musí existovať určitý geometrický plán, či iný grafický podklad spôsobilý na zákres hraníc pozemkov do katastrálnej mapy, ktorým sa preukáže, že správa katastra vykonala jeho zákres do katastra (katastrálnej mapy, pozemkovej mapy) v rozpore s jeho vyhotovením. Takáto oprava musí byť súčasne uskutočnená v súčinnosti so všetkými vlastníkmi, či inými oprávnenými osobami.

20. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, 7) ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

22. Podľa § 59 ods. 3 prvá veta katastrálneho zákona ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosť sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte.

23. Definícia účastníka konania podľa citovaného ustanovenia správneho poriadku priznáva postavenie účastníka konania každému, kto spĺňa procesné predpoklady bez ohľadu na to, či v skutočnosti spĺňa aj

materiálne predpoklady. Je to preto, lebo už v samom správnom konaní je správny orgán oprávnený rozhodnúť o zákonom práve, právom chránenom záujme alebo o povinnosti konkrétneho subjektu. V prípade návrhových konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte sa prioritne použije aplikácia § 59 ods. 3 katastrálneho zákona a subsidiárne úprava § 14 správneho poriadku.

24. Ak správny nemá za preukázané, že navrhovateľ je osobou oprávnenou na podanie návrhu na opravu chýb (t.j. že je osobou, ktorej práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností sa údaje katastra týkajú), mal by vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote túto skutočnosť preukázal. Pokiaľ navrhovateľ túto skutočnosť nepreukáže, resp. katastrálny orgán nebude mať túto skutočnosť za preukázanú, rozhodnutím konanie podľa § 30 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku, zastaví. Ak budú, ale splnené podmienky na začatie konania z vlastného podnetu, správny orgán je povinný konanie napriek tejto skutočnosti začať, zistiť okruh skutočných účastníkov a vo veci meritórne rozhodnúť. Ak konanie pokračuje a správny orgán má za to, že niektorý účastník konania stratil postavenie byť účastníkom daného konania o oprave chýb v katastrálnom operáte, musí takúto osobu z konania vylúčiť, a to vydaním procesného rozhodnutia a až následne (po právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení z konania) v konaní pokračovať.

25. Kasačný súd mal z administratívneho spisu preukázané, že správny orgán postupoval v konaní v súlade so zákonom, keď so sťažovateľkou konal I. st. správny orgán ako s účastníčkou konania až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým jej nebolo priznané postavenie účastníka ani inej oprávnenej osoby. Rozhodnutie o zamietnutí odvolania a potvrdení rozhodnutia Správy katastra Banská Štiavnica č. X 8/2012 nadobudlo právoplatnosť 02.09.2013. Správny orgán je povinný počas celého konania skúmať, či všetky subjekty spĺňajú podmienky na priznanie postavenia účastníka. Správa katastra začala konanie o oprave č. X 8/2012 z vlastného podnetu aj pre prípad, že by sa v konaní predsa len preukázalo, že navrhovateľka je oprávnenou alebo inou osobou na podanie v zmysle ustanovenia § 7 písm. c) alebo § 59 Katastrálneho zákona (pre prípad preukázanej chyby v katastri nehnuteľností - napr. nesprávne evidovaná hranica pozemku). Pri podaní podnetu a ani v priebehu konania sa nepreukázalo, že sťažovateľka je vlastníčka nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX alebo na LV č. XXXX v kat.úz. K. K. alebo je inou oprávnenou osobou podľa § 7 písm. c/ katastrálneho zákona Preto Správa katastra Banská Štiavnica bola povinná vydať rozhodnutie, podľa ktorého žalobkyňa nie je účastníčkou konania, ani inou oprávnenou osobou. Na predmetnú vec sa síce vzťahuje ustanovenie § 14 správneho poriadku upravujúceho všeobecne účastníctvo v konaní avšak sťahujúc ho na účel katastrálneho konania, ktorým bolo v tomto prípade zápis práv k predmetným nehnuteľnostiam. Nakoľko sa v konaní nepreukázalo, že by sťažovateľka bola vlastníčkou týchto nehnuteľností, alebo by ich vlastníctvo bolo sporné, či už na základe chybne zakreslenej hranice vo vzťahu k pozemkom, ktorých je vlastníčkou, nemožno z uvedenej úpravy vyvodiť jej účastníctvo v konaní.

26. Pokiaľ sťažovateľka mala v úmysle založiť svoje účastníctvo v konaní z titulu vlastníctva susedných nehnuteľností opierajúc uvedené o výklad ustanovenia § 127 Občianskeho zákonníka, ide o zákonné obmedzenie vlastníckeho práva alebo práv, ktoré sa priamo odvíjajú od vlastníctva. Súbor týchto pravidiel správania sa v teórii i praxi označuje ako tzv. susedské práva. Pokiaľ účastník konania požiada o súdnu ochranu odvolávajúc sa na to, že bol poškodený na týchto právach v zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka, pôjde o súdne konanie podľa súkromného práva a ochrana bude rovnako poskytovaná právam v súkromnej sfére. Odvolávať sa však na porušenie týchto práv v rámci konania o oprave chýb v katastrálnom operáte v zmysle § 59 katastrálneho zákona, nie je možné, nakoľko ochrana práv poskytovaná v rámci konaní v zmysle katastrálneho konania je viazaná na účel tohto zákona, ktorým je budovanie katastra ako informačného systému a v rámci konania o oprave chýb je to zabezpečenie súladu medzi skutkovým a právnym stavom, a tým i zabezpečenie právnej istoty a zákonnosti. Účel tohto konania preto udáva aj medze práv a oprávnených záujmov, ktorými sú vlastnícke práva iné práva k nehnuteľnostiam, ktorých sa zápis týka. K uvedenému však nemožno radiť zásahy nad mieru predpokladanú predpisom zo strany susedných vlastníkov nehnuteľností v zmysle § 127 Občianskeho zákonníka, ktoré sú predmetom občianskeho súdneho konania.

27. V ďalšom bode sťažovateľka namietala, že o zmenu zápisu v katastrálnom operáte usilovala preto,

aby došlo k vykonaniu rozsudku najvyššieho súdu z 28.09.2010, sp.zn. 6Sžo/395/2009, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí stavebných úradov, v ktorom bola v postavení žalobkyne a ktorým bolo zrušené rozhodnutie KSU BB-2008-311/487-1:OŠSS Ja z 29.05.2008. Mala za to, že z dôvodu postavenia ako účastníčky konania v uvedenom súdnom spore, je dané jej procesné postavenie účastníčky konania o opravu zápisu v katastrálnom operáte X 8/2012. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že uvedené stavebné konanie o odstránenie stavby v zmysle § 88a ods. 2 stavebného zákona nie je stále ukončené, nakoľko Okresný úrad Banská Bystrica ako odvolací orgán rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/030277 z 29.11.2016 opäť zrušil rozhodnutie Obce Banská Bela č. 9/2011 z 22.08.2016, ktorým bolo nariadené odstránenie stavieb a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Právny zástupca sťažovateľky, ako aj samotná sťažovateľka mali mať vedomosť o stále prebiehajúcom konaní, keďže im bola doručená výzva Obce Banská Bela, ktorým stavebný úrad vyzval účastníkov, aby oznámili v stanovenej lehote svoje prípadné námietky a pripomienky. Najvyšší súd aj v tomto bode rozhodnutia pripomína, že okruh účastníkov v rámci stavebného konania nie je totožný s okruhom účastníkov katastrálneho konania, opätovne aj z dôvodu inak stanoveného predmetu a účelu zákona a z toho sa odvíjajúceho okruhu chránených práv a oprávneným záujmom, ktorým je tak poskytovaná právna a následná súdna ochrana.

28. Kasačný súd vzhľadom na to, že mal za preukázané, že sťažovateľka nie je účastníčkou konania o oprave chýb v katastrálnom operáte z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval za dôvodné sa vyjadrovať sa k ďalšej, t.j. tretej námietke smerujúcej k postupu katastrálneho orgánu v konaní o oprave chyby katastrálneho operátu nevzťahujúcej sa k účastníctvu v konaní.

29. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že postup žalovaného je v súlade so zákonom a ani námietky sťažovateľky uvádzané v kasačnej sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a dostatočne presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 461 SSP.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľke, ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

31. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.